

Kapstokken meenemen

Met vuile trui naar voor.

Beginnen te lezen: Kol.3:5-11

Aha, ik moet hetgeen vuil is in mijn leven doden, wegdoen.
Trui uitdoen.

Beginnen te lezen: Kol.3:12-17

Iets proper aandoen...

Trui aandoen.

Onze kleren?

Paulus beschrijft hier hoe we onze vuile kleren moeten uitdoen en propere kleren moeten aandoen. Als we christen worden, zijn, dat moet ons gedrag veranderen, onze kleren moeten veranderen. Waar eerst onreinheid, hebzucht, boosheid, vuile taal, leugen was, moet dit goedheid, nederigheid, vergeving, liefde worden.

Propere kleren

Ik wil vandaag vooral kijken naar die propere kleren. Hier worden een aantal eigenschappen opgesomd (*herlezen*). Zo zou het eraan toe moeten gaan bij ons, in onze gemeente en in onze omgang met andere mensen. Maar we slaan de bal zo vaak mis...

Het is alsof we onze vuile kleren graag terug aandoen; dit heeft gevolgen op ons eigen leven, dat van andere mensen en dat van de gemeente. Het zou heel mooi zijn als ik altijd geduldig, nederig, vergevend, ... zou zijn. Zo vaak ben ik dat niet.

Wat is het belangrijkste bij de propere kleren? V.14 lezen: De liefde. In onze maatschappij vaak heel platvloers afgeschilderd. Liefde is iets wat je zagezegd de ene dag kan hebben voor iemand en de volgende dag niet meer. Je kan tegen iemand vertellen dat je hem/haar liefhebt, ermee in bed duiken en de volgende dag hetzelfde met iemand anders doen. Liefde is dan alleen maar een gevoel. Maar dat is niet de liefde die God ons laat zien. Liefde gaat dieper dan het gevoel. Liefde zoekt wat het beste is voor de ander.

Ik meen wat ik zeg als ik u vertel dat ik Marjolein liefheb. Er zijn best momenten waarop ik aardig boos ben op haar en er zijn genoeg dagen waarin mijn liefde voor haar niet zo tot uiting komt. Ik zeg niet dat dat juist is. Maar is daarmee mijn liefde weg? Nee, mijn onvolmaakte liefde gaat verder dan mijn gevoel – gelukkig, anders zouden we al lang gescheiden zijn.

Gods liefde voor ons is wel een volmaakte liefde – Hij zoekt altijd wat het beste is voor ons. Van Hem moeten we leren wat het is om anderen lief te hebben, om het beste voor anderen te zoeken. En dat is ook hetgeen we in de gemeente moeten leren; elkaar liefhebben. Al zegt ons gevoel van bepaalde personen dat we die niet moeten of liggen we overhoop met de ene of de andere. Verdraag elkaar en vergeef elkaar. Besef dat God ons vergeven heeft. Wees geduldig en goed met elkaar. Dat zijn propere kleren in de gemeente. Als we willen dat de gemeente groeit, dan moeten we propere kleren aandoen, dan moeten we leren elkaar lief te hebben en alles wat daaruit volgt.

Hopelijk hebt u gemerkt dat ik overal ‘wij’ gebruikt heb; deze opdracht is er ook voor mij!!!

Doet het in de naam van Jezus

Ik kom nu bij de kern van de zaak. Het voorgaande was nodig om dit te onderbouwen. Vers 17 zegt dat alles wat wij zeggen of doen in de naam van Jezus moet zijn. Dit is in de kerkgeschiedenis wel nogal eens misbruikt – er zijn weet ik hoeveel mensen gedood in de naam van Jezus. Paulus bedoelt niet dat je dus alles kan en mag, zolang je het maar doet in Jezus’ naam. Het zou maar erg zijn...

Ik wil met jullie nadenken over de volgende vraag. Hoe voer je je taken uit? En dan gaat het mij vooral over je taken in de gemeente? Wat het ook is – koffie zetten, crèche, preken, dienstleiding, muziek spelen, ...

In vers 15 zegt Paulus dat wij in de gemeente één lichaam zijn, dat wij d.m.v. de liefde een band hebben. Dat wij in de gemeente het beste zoeken voor elkaar. Een lichaam werkt samen – ik heb dat al meermaals benadrukt. De gemeente zou een plaats moeten zijn waarin ieder zijn taak heeft en er zo voor zorgt dat de gemeente vooruit geraakt. En als je een taak hebt, dien je daarmee de anderen.

Ik heb een paar uitspraken opgeschreven. Ze zijn niet letterlijk afkomstig van iemand, dus u hoeft zich niet aangevallen voelen. Ik heb ze ook niet uit de lucht geplukt; ik meen dat dit soort gedachten in christelijk Vlaanderen aardig verspreid zijn. Bij deze uitspraken is er een en ander mis...

‘De taak die ik doe, is vrijwillig. Dus ze moeten niet zeggen hoe ik die moet doen.’

‘Ze mogen al blij zijn dat ik ’s zondags de koffie wil maken.’

‘Ik kies zelf wel wanneer ik kom; dat moeten ze mij niet opdringen.’

Ziet u wat er mis is? Twee dingen:

1) Er wordt geen ruimte gelaten voor terechtwijzing. Dat klinkt lelijk in onze oren, he. Weet u, terechtwijzing is niet negatief. Het komt neer op verbetering, een poging om ervoor te zorgen dat iets erop vooruit gaat. Dat doet soms pijn, dat klopt, maar daarom is het nog niet negatief. Herinnert u zich nog dat ik een paar weken geleden heb gesproken over gezeggelijk zijn? Dat gaat over goed reageren als iemand u komt vertellen dat iets beter kan of niet juist zit. Niet terechtgewezen willen worden is tegengesteld aan het Nieuwe Testament.

2) In elke uitspraak (*efkes herhalen*) wordt gesproken over ‘ze’. Het is ‘wij’ en ‘zij’. Het idee dat de gemeente een lichaam is, is afwezig. De gemeente is meer een soort plicht – iets waar je naartoe komt om je geweten te sussen of uit gewoonte of omdat ge zelf graag gevuld wilt worden, maar waar niemand teveel van je mag verwachten. Zo’n houding als tegengesteld aan het Nieuwe Testament!

Om een gezonde gemeente te hebben, moeten we oppassen dat we gedachten in de aard van deze uitspraken niet toelaten. Ze zijn op lange termijn de doodsteek voor een gemeente. Dat is logisch, want centraal in deze uitspraken staat het ‘ik’ en niet het ‘wij’. Wij moeten onszelf onderzoeken. Het is een wezenlijk onderdeel van het aandoen van propere kleren dat we niet meer kiezen voor onszelf, maar voor de ander, voor de gemeente; dat we elkaar liefhebben.

U moet het volgende goed beseffen. Als u zich niet opgeeft of juist wel opgeeft voor een taak, maar die niet of slecht uitvoert, dan dragen andere mensen daar de gevolgen van. Ofwel doordat zij die taak dan nog moeten uitvoeren, ofwel doordat iets dat er moest zijn, niet is.

Als u op de lijst staat om koffie te maken of creche te doen of te kuisen of dienstleiding te doen, maar u bent er niet, dan moet iemand anders dat op het laatste moment nog doen. Erg vervelend.

Het is inderdaad zo dat u zich vrijwillig opgeeft voor een taak, maar u moet eens nadenken voor wie u die taak eigenlijk doet. Als u deze taak voor Jezus doet, om Zijn gemeente te dienen, dan meen ik dat daar aan vast hangt dat u die naar verwachting uitvoert, zonder er uw klak naar te gooien. Wie het daar niet mee eens is, mag mij straks gerust aanspreken.

Slot

Het is niet mijn bedoeling om jullie een schuldgevoel aan te praten, om te zeggen dat wij allemaal onze taken niet goed uitvoeren. Het is wel een poging om jullie stil te laten staan bij jullie taken. Het is een les voor ons allemaal dat we onze taken voor Jezus moeten doen. Het is een groeiproces om te leren kiezen voor anderen, om anderen lief te hebben. Een paar weken geleden heb ik gevraagd of u wilde groeien van een bron waar vuil water uitkomt naar een propere bron. Vandaag vraag ik u weer of u wilt groeien, dit keer in het aantrekken van propere kleren – dat komt voor een deel op hetzelfde neer als de propere bron. Wilt u daarin groeien? Het is nodig.